

﴿ قَالَ أَلَمْ لَا الَّذِينَ اسْتَكَبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَخَرَجَكَ يَتَشَمَّبُ

گفتند مهران اهل کسلی که سرکشی کرده بودند از قوم تو البته بیرون کنیم تو را ای شعیب

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرِينِنَا أَوْ لَتَعُودَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ

و کسلی را که ایمان آوردند با تو از ایادی ما یا اینکه بازگردید به این ما گفت آیا بازگردیم اگرچه

كُنَّا كَرِهِيْنَ ﴿ ۸۸ ﴾ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ

ما باشیم ناخوشتودان؟ ﴿ ۸۸ ﴾ به راستی که بسته باشیم بر **الله** دروغی اگر بازگردیم به این شما

بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِنْهَا مَنَاسِكًا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ

پس از آنکه نجعلت ناما را **الله** از آن و سزاوار نیست برای ما که بازگردیم در آن مگر آنکه بخواهد

اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحْ

الله پروردگار ما فر گرفته است پروردگار ما هر چیزی را به دانش بر **الله** توکل کردیم **ای** پروردگار ما ظهور کن

بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَصِيحِينَ ﴿ ۸۹ ﴾ وَقَالَ لِللَّا

میان ما و میان قوم ما به حق و تو بهترین داورانی ﴿ ۸۹ ﴾ و گفتند مهران

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ

اهل کسلی که کفر ورزیدند از قوم او اگر پیروی کنید شعیب را همانا شما آنگاه زیانکاران اید

﴿ ۹۰ ﴾ فَأَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَ فَأَضَبُوا فِي دَارِهِمْ جَثْمِينَ ﴿ ۹۱ ﴾

پس گرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در برای شان به زانو افتادگان ﴿ ۹۱ ﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا

آنان که دروغگو شدند شعیب را گویا نبودند در آنجا آنان که دروغگو شدند شعیب را

كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ ﴿ ۹۲ ﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمِ لَقَدْ

بودند همانان زیانکاران ﴿ ۹۲ ﴾ پس روی گردانید از آنها و گفت ای قوم من به درستی که

أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي وَأَنْصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَامَسْتُمْ

رساندم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما پس چگونه انمود خورم

عَنِ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿ ۹۳ ﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا

بر گروهی کافران؟ ﴿ ۹۳ ﴾ و نفرستادیم در هیچ آبادی ای هیچ پیامبری را مگر آنکه

أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ﴿ ۹۴ ﴾ ثُمَّ

گرفتیم اهل آن را به سختی و رنج باشد که آنان زاری کنند ﴿ ۹۴ ﴾ سپس

بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

جایگزین کردیم به جای بدی نیکی را تا آنکه افرای ایشان سپار شدند و گفتند به راستی که رسیده بود

ءَاهِلُنَا وَالضَّرَاءُ السَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿ ۹۵ ﴾

بدلن ما را رنج و آسایش پس گرفتیم آنان را ناگهان درحالی که آنان در نمی یافتند ﴿ ۹۵ ﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ مَأْمُونُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ

و اگر همانا اهل این آبادی ها ایمن می گشتند و پرهیزکاری می کردند هر آینه می گشودیم بر آنها برکت های

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا

از آسمان و زمین ولی دروغ شمرند پس گرفتیم آنان را به سزای آنچه

يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

می کردند ﴿۱۶﴾ آیا پس ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [از] عذاب ما شبانگاه

وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا

در حالی که آنان خفتان باشند ﴿۱۷﴾ آیا ایمن شدند اهل این آبادی ها از اینکه بیاید [از] شان عذاب ما

دُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿١٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ

چاشتگاه در حالی که آنان بازی می کنند ﴿۱۸﴾ آیا پس ایمن شدند از مکر [ناگاه گرفتن] الله؟ پس ایمن نمی شود

مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ

از مکر الله جز گروه زیانکاران ﴿۱۹﴾ آیا راه نتموده است [الله] برای کسانی که

يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصْبَنَهُم

به ارث می بردند زمین را از پس [آبودی] اهل آن که اگر بخواهیم گرفتار [عطب]شان سازیم

بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾

به گناهان شان و مهر نهیم بر دل هایشان آنگاه آنان [حق را] نمی شنوند ﴿۲۰﴾

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

این آبادی ها بازمی خوانیم بر تو از خبرهای آن و به درستی که آوردند برای آنان پیامبران شان

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ

نشانه های روشن پس [چنان] نبودند که ایمن بیاورند به آنچه دروغ انگاشته بودند از پیش

كَذَٰلِكَ يَطْعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾ وَمَا وَجَدْنَا

این چنین مهر می نهید الله بر دل های کافران ﴿۲۱﴾ و ما نیافتیم

لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

در بیشترشان هیچ [وفا به] پیمانی و همانا یافتیم بیشترشان را فاسقان

﴿٢٢﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

﴿۲۲﴾ سپس فرستادیم پس از آنان موسی را با نشانه هایمان به سوی فرعون و مهترین [قوم او]

فَقُلُومًا يَّهَا قَاتِلْهُمْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٣﴾

آنگاه ستم کردند به آن [تشفه ها] پس بنگر که چگونه بود سرانجام فاسادگران

وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٤﴾

و گفت موسی ای فرعون همانا من فرستاده ای از [جانب] پروردگار جهانیان ام ﴿۲۴﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جَنَّكُمْ
 سزاوار است بر آنکه نگویم بر الله جز سخن حق را به راستی که آورده ام برای شما
 بِتَنَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلَ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ قَالَ إِنْ كُنْتَ
 تشقه ای روشن را از پروردگارتان پس بفرست با من بنی اسرائیل را گفت ابرون اگر
 جَنَّتَ بِتَأْيِيهِ فَآتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ فَأَلْقَىٰ
 آورد ای تشقه ای را پس بیاور آن را اگر هستی از راست گوینان پس انداخت
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۖ وَنَزَعَ بَدَنَهُ فَإِذَا هِيَ بَيَظَةٌ
 عصایش را پس ناگهان آن اسما ازدهایی آشکار شد و بیرون آورد دستش را پس ناگهان آن سفید آمد غشاشد
 لِلنَّظِيرِينَ ۖ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
 برای بینندگان گفت مهنران از قوم فرعون هملا این جادوگری
 عَلِيمٌ ۖ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَإِذَا تَأْمُرُونَ
 پس داناست می خواهد که بیرون کند شما را از سرزمین تان پس چه فرمان می دهید
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۖ يَأْتُوكَ
 گفتند به تأخیر انداز اگر او و برادرش را و بفرست در شهرها گردآورندگانی تا آورند نزد تو
 بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۖ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ فَقَالُوا إِنَّ
 هر جادوگر دانایی را و آمدند جادوگران نزد فرعون گفتند ای هملا
 لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۖ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
 بر ایمان پاداشی هست اگر ما باشیم پیروزمندان گفت آری و همانا شما
 لِمَنِ الْمُقَرَّبِينَ ۖ قَالُوا بِمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ
 از مقربان خواهید بود گفت ای موسی یا اینکه تو می آفکنی و یا اینکه
 تَكُونُ نَحْنُ الْمُغْلِبِينَ ۖ قَالَ أَتَقُولُوا فَلَمَّا الْقَوَا سَاحِرُونَ
 باشیم ما افکنندگان گفت موسی بفرستید پس هنگامی که افکنند جادو کردند
 أَعْيَتِ النَّاسِ وَأَسْرَهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ۖ
 چشم های مردم را و ترسایند آنان را و آوردند جادوین بزرگ را
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
 و وحی فرستادیم به سوی موسی که بگفت عصایت را پس ناگهان آن اسما فرومی برد آنچه را
 يَأْتِيكَ ۖ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ فَغُلِبُوا
 به دروغ می یافتند انگاه پدیدار شد حق و تباه شد آنچه می کردند پس مغلوب شدند
 هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ۖ وَأَلْقَىٰ السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ۖ
 آنجا و گشتند خواران و افکنده شدند جادوگران سجده گران

قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ **رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ** **قَالَ**
 گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان **۱۶۱** موسی و هارون **۱۶۲** گفت
فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ مَآذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرَتُمُوهُ
 فرعون ایمان آوردید به او پیش از آنکه دستور دهم شمارا که همانا این نیرنگی است که اندیشیدیدان را
فِي الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا **فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ** **لَأَقْطَعَنَّ**
 در این شهر تا بیرون کنید از آن مردمش را پس به زودی خواهید دانست **۱۶۳** البته می برم
أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّيَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ
 دست هایان و پاها یان را بر خلاف (همدیگر) سپس بر دوش خوارم کشید شمارا **۱۶۴** همگی
قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ **وَمَا نَنفِقُ مِنَّا إِلَّا أَتَ ءَامَنَّا**
 گفتند همانا ما به سوی پروردگارمان بازگردندگاریم **۱۶۵** و ایراد نمی گیری از ما مگر آنکه ایمان آوردیم
بِتَايَتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا **رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوْفَنَّا مُسْلِمِينَ**
 به نشانه های پروردگارمان هنگامی که ییغد برای ما **۱۶۶** پروردگار ما فروریز بر ما شکایایی و بهیرون ما را درحالی که مسلمیم
وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمُهُ لِيُفْسِدُوا
 و گفتند مهران از قوم فرعون آیا می کناری موسی و قومش را تا فساد کنند **۱۶۷**
فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَءَالِهَتَكَ **قَالَ سَنْقِيلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَجِيءُ**
 در زمین فرو گذارد تو را و اله های را؟ گفت به زودی می کشیم پسران شان را و زنند تکه خوارم ثالث
نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ **قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ**
 زنشان دخترشان را و همانا ما بر آنان چیره گانیم **۱۶۸** گفت موسی به قومش
أَسْتَعِينُوا بِٱللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ
 یاری خواهید از الله و شکایایی کنید همانا زمین **۱۶۹** است به میرک می دهد آن را به هر کس که
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ **قَالُوا أَوْدَيْنَا**
 بخواهد از بندگان اش و سر انجام (یک) برای پرهیزکاران است **۱۷۰** گفت از دیده ایم
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا **قَالَ عَسَىٰ**
 پیش از آنکه بیایی نزد ما و پس از آنکه آمدی نزد ما گفت امید است که **۱۷۱** پروردگار شما
أَنْ يَهْلِكَ **عَذُوكُمْ** **وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ**
 نابود کند دشمن تان را و جانشین سازد شما را در زمین
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ **وَلَقَدْ أَخَذْنَا ءَالَ فِرْعَوْنَ**
 تا بنگرد که چگونه می کنید **۱۷۲** به درستی که گرفتار کردیم خاندان فرعون را
بِالْيَسِينِ **وَنَقَصَ** **مِنَ الشَّجَرَاتِ** **لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ**
 به خشکمال ها و کاستی از میوه ها باشد که آنان **۱۷۳** پند گیرند

فَإِذَا جَاءَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبِهِمْ سَيِّئَةٌ يَغَظِبُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَرَاهُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ يَافِئُونَ لَهَا ۚ فَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ ۚ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ آدُعُ لَنَا رَبَّكَ ۖ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلَغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مِثْرًا ۚ وَالْأَرْضَ وَمَعْرِبَهَا ۖ أَلَيْسَ بِنَرْكَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ۖ وَالْحَقُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَفْرُسُونَ ﴿١٣٧﴾

پس چون می آمد برای شان نیکی می گفتند برای ماست این و اگر می رسید به آنان بدی ای
 بَطَلَرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ ۚ أَلَا إِنَّمَا طَرَاهُمُ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ
 فال بدمی زدند به موسی و کسانی که با او بودند آگاه باشید جز این نیست که قل امثال نرد الله است ولی
 أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ يَافِئُونَ لَهَا ۚ فَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾
 بیشترشان نمی دانند ﴿١٣١﴾ و گفتند هر چه که بیآوری برای ما آن را از اهرانشه ای
 لَتَسَحَرْنَا بِهَا ۚ فَمَا نَحْنُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ ۚ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ
 تا جادو کنی ما را بدان پس تبسم ما تو را باور دارندگان پس فرستادیم بر آنان
 الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ ۚ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ
 سیلاب و ملخ و شته الفت کبیرها و وزغ ها و خون را تشنه های آشکارا و جناحها
 فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ آدُعُ لَنَا رَبَّكَ ۖ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ
 پس سرکشی کردند و بودند گروهی بزهکاران و هنگامی که فرو آمد بر آنها
 الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ آدُعُ لَنَا رَبَّكَ ۖ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ
 عذاب گفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگار تو بدان یعنی که بسته است با تو اگر
 كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
 برداری از ما عذاب را هر آینه تصدیق می کنیم تو را و هر آینه می فرستیم با تو
 إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ
 اسرائیل را پس هنگامی که برداشتیم از آنان عذاب را تا مدتی که
 هُمْ بَلَغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿١٣٥﴾ فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 آنان رسید گذشت به آن ناگهان آنان بیعت شکنی می کردند پس انتقام گرفتیم از آنان پس غرق کردیم آن ها را
 فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مِثْرًا ۚ وَالْأَرْضَ وَمَعْرِبَهَا ۖ
 در دریا به سبب آنکه همانان دروغ انگاشتند آیات ما را و بودند از آن بی خبران
 وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مِثْرًا ۚ وَالْأَرْضَ وَمَعْرِبَهَا ۖ
 و به میراث دادیم گروهی را که نانولن شمرده می شدند یعنی بنی اسرائیل را مشرق
 الْأَرْضَ وَمَعْرِبَهَا ۖ أَلَيْسَ بِنَرْكَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ۖ وَالْحَقُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ
 زمین و مغارب آن را که برکت نهدیم در آن و کامل شد سخن اوعده ای پروردگار تو
 الْحَقُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ
 به نیکی بر بنی اسرائیل به سبب آنکه شکیبایی کردند و ویران کردیم آنچه را که
 يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَفْرُسُونَ ﴿١٣٧﴾
 می ساخت فرعون و قومش و آنچه را که بر می افراشتند

وَجَنُوزَنَا بِسُوفِ إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى
 گذرانیدیم بنی اسرائیل را از دریا پس درآمدند بر گروهی که روی می آوردند به پرستش بر
 أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمْحُوسَى أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ
 بت هایی که برایشان بود گفتند ای موسی فرارده برای ما آئینی را چنانکه برای آنان آله های است
 قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۱۳۸﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ
 گفت همانا شما گروهی هستید که نادانی می کنید ﴿۱۳۸﴾ همانا اینان پیروی کرده اند آنچه آنان در آید و باطل است
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۹﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
 آنچه می کردند ﴿۱۳۹﴾ گفت موسی آیا جز الله بجویم برایتان الهی را
 وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۰﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ
 حال آنکه او برتری داده شما را بر جهانیان (اسما را) ﴿۱۴۰﴾ و یاد آورید زمانی که نجات دادیم شما را
 مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ
 از اجداد آل فرعون که تحمیل می کردند به شما بدترین عذاب و شکنجه را می کشیدین رحمته
 أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ
 پسران شما را و زنده نگه می داشتند زنان دختران شما را و در این آزمایش بود (از احباب) آحاد
 رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۱۴۱﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 پیوندگار شما (ازمایشی بزرگ شما) ﴿۱۴۱﴾ و وعده گذاشتیم با موسی سی شب
 وَأَتَمَمْتَهَا بِعَشْرِ فِتْنٍ مِيقَتٌ رَّبِّهِمْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ
 و کامل کردیم آن وعده را به نهمی (بگرا) پس کامل شد مدت وعده پیوندگار او ربه چهار شب و گفت
 مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
 موسی به برادرش هارون جانشین من باش در میان قوم من و اصلاح کن اکلان هارا و پیروی مکن
 سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۴۲﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ
 راه تباد کاران ﴿۱۴۲﴾ و چون آمد موسی به وعده گاه ما و سخن گفت با وی
 رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَنِي وَلَٰكِنْ أَنْظُرْ
 پیوندگارش گفت ای پیوندگارم بنمائی به من (خود را) تا بنگرم به سوی تو گفت ای هرگز نخواهی دید مرا ولی بنگر
 إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَنِي فَلَمَّا تَجَلَّى
 به سوی کوه پس اگر استوار ماند برجایش پس خواهی دید مرا پس زمانی که تجلی کرد
 رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ
 پیوندگار او برای کوه گرداندن را خرد (او هم را) و افتاد موسی بیهوش پس چون به هوش آمد
 قَالَ سُبْحَنَكَ قَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۳﴾
 گفت پاک و منزهی تو بازگشتم به سوی تو و من نخستین ایمان آورندگانم

قَالَ يَمْوَسَّىٰ اِنِّیْ اَصْطَفَيْتُكَ عَلَی النَّاسِ بِرِصْلَتِیْ وَبِطَلْمِیْ
 گفت ای موسی همانا من بر تو را برگزیدم و بر مردم با پیام هایم و با سختم
 فَخُذْ مَا آتٰیْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِیْنَ ﴿۱۶۵﴾ وَكَتَبْنَا
 پس بگیر آنچه دادم به تو و باش از سپاسگزاران و نوشتیم
 لَهُ فِی الْاَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَیْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِیْلًا لِّكُلِّ
 برای او در لوح ها از هر چیزی پندی و بیانی روشن برای هر
 شَیْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَاْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا سَأُوْرِيْكَ
 چیزی از آنها پس بگیر آن را با جد و جهد و فرمان ده قوم خود را تا از به کار گیرند نیکوترین آن را به روشی می نمایم به شما
 دَارَ الْفٰسِقِیْنَ ﴿۱۶۶﴾ سَاصِرُوْا عَنْ عَآیِیْقِ الَّذِیْنَ یَتَكَبَّرُوْنَ
 سرای فاسقان را ﴿۱۶۶﴾ به روشی بگردانید از عقبشیدگان در نشانه هایم کسانی را که کبر می ورزند
 فِی الْاَرْضِ یَغۡیِرُ الْحَقُّ وَاِنۼ یَّرَوُاْ كُلَّ عَآیَةٍ لَا یُؤْمِنُوْا
 در زمین زمین به ناحق و اگر ببینند هر نشانه ای ایمان نمی آورند
 بِهَا وَاِنۼ یَّرَوُاْ سَبِیْلَ الرُّشۡدِ لَا یَتَّخِذُوْهُ سَبِیْلًا وَاِنۼ یَّرَوُاْ
 به آن و اگر ببینند راه هدایت را نگیرند آن را راهی و اگر ببینند
 سَبِیْلَ الْغٰیِّ یَتَّخِذُوْهُ سَبِیْلًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا
 راه گمراهی را گیرند آن را راهی این به سبب آن است که همواره دروغ انگاشتند آیات ما را
 وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِیْنَ ﴿۱۶۷﴾ وَالَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا وَلِقَآءُ
 و بودند از آن غافلان ﴿۱۶۷﴾ و کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و دیدار
 الْاٰخِرَةِ حِطَّتْ اَعۡمَلُهُمْۢ هَلۼ یُجۡزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا
 آخرت را نپاشد کردارهای شان آیا پاداش داده می شوند جز آنچه
 یَعۡمَلُوْنَ ﴿۱۶۸﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰی مِنْۢ بَعۡدِیْهِ مِنْ حُلِیَّتِهِمْ
 می کردند ﴿۱۶۸﴾ و به پرستش گرفت قوم موسی پس از او از زیورهای شان
 عِجَلًا جَسَدًا لَهُۥ خَوَارٌ اَلَمْ یَرَوْا۟ اَنَّهُ لَا یُكَلِّمُهُمْ وَلَا یَهۡدِیهِمْ
 گوساله ای را بیکری که برایش بانگی بود آیا ندیدند که همانا آن سخن نمی گوید با آنان و نمی نماید به آنان
 سَبِیْلًا اَتَّخِذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِیۡنَ ﴿۱۶۹﴾ وَلَمَّا سَقَطَ
 راهی را ﴿۱۶۹﴾ و به پرستش گرفتند آن را و بودند ستمکاران و زمانی که افتاده شد
 فِیۡۤ اَیۡدِیهِمْ وَرَاَوْا۟ اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لَیۡنَ لَّمۡ یَرۡحَمۡنَا
 در دست هایشان ایستادند و دیدند که همانا آنان گمراه شده اند گفتند اگر نیکشاید ما را
 رَحۡمًا وَیَغۡفِرَ لَنَا لَنَكُوۡنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیۡنَ ﴿۱۷۰﴾
 پروردگارمان و نیاسزد ما را هر آینه باشیم از زیانکاران

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
و چون بازگشت موسی به سوی قومش خشمگین اندوهگین گفت چه بد جانشینی کردید مرا

مِنْ بَعْدِي ۚ أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۚ وَآلَقَىٰ الْأَلْوَابَ ۖ وَأَخَذَ بِرَأْسِ
پس از من ای پیشی گرفتید بر فرمان پروردگار تان؟ و انداخت لوح هارا و گرفت اموی اسر

أَخِيهِ يَجْرُهُ ۖ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا
برخوش را در حالی که می کشیدند او را به سوی خوشی [برخوش] گفت ای پسر من همانا این قوم ناتوان شدند مرا و نزدیک بود

يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْعِيتُ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
که بکشند مرا پس شادمگردان یا سرزنش من دشمنان را و مگردان مرا با گروه

الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي ۖ وَادْخُلْنَا فِي
ستمکاران گفت ای پروردگارم بپامرز مرا و برادر مرا و درآور ما را در

رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا
رحمت و تو مهربان ترین مهربانانی همانا کسانی که گرفتند

الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
گوساله را [به پرستش] به زودی خواهند رسید به لذن خشمی از جانب پروردگارشان و خواری ای در زندگی دنیا

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ
و بدین سان کیفری دهیم دروغ پردازان را و کسانی که کردند کارهای بد پس

تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَمَن بَعْدَهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
توبه کردند پس از آن ایمان آوردند همانا پروردگار تو پس از آن توبه البته پس آمرزنده مهربان است

﴿١٥٣﴾ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۖ وَفِي
و چون فرونشست از موسی آن خشم گرفت الواح را و در

نُسخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِأَرْبَابِهِمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَأَخْبَارَ
نوشته ی آن هدایتی بود و بخشایشی برای کسانی که آنان را پروردگارشان می ترسند و برگزید

مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا ۖ أَلَمِّي قَتَلْنَا قَلَمًا أَخَذْتَهُمُ الرِّجْفَةَ
موسی از قومش هفتاد مرد را برای وعده گاهمان پس هنگامی که گرفت آنها را لرزه

قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُكَ ۖ إِنَّمَا فَعَلَ
گفت اموی ای پروردگارم اگر می خواستی نابود می کردی آنان را پیش از این و مرا [نابود] می کنی ما را به [سرزمین] آنچه کردند

السُّفَهَاءَ ۖ إِنَّمَا هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن شَاءَ وَتَهْدِي
بی خردان را [ما؟ نیست این مگر آزمون تو که راه می کنی بدان هر که را خواهی و هدایت می کنی

مَن شَاءَ ۖ أَنْتَ وَلِيُّنَا ۖ فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٤﴾
هر که را خواهی تو کارساز مایی پس بپامرز ما را و بخشای بر ما و تو بهترین آمرزندگان

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا نُفِيسٌ لَكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا نَفِيسٌ وَآخِرَتُ هَذَا مَا
 بازگشته ایم به سوی تو گفت الله عذاب را می رسانم به هر که خواهد و بخشایم
هَذَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 زکات را و کسانی که آنان به آیات ما ایمان می آورند **الَّذِينَ** آنان که پیروی می کنند
الرَّسُولِ النَّبِيِّ الْأَمْنَى از آن فرستاده آن پیامبر درس ناخوانده همان که می باید نام او را نوشته شده نزدشان
فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
 در تورات و انجیل فرمان می دهد آنان را به کار شایسته و باز می دارد آنان را
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 از کار ناشایست و حلال می کند برای آنها پاکیزه ها را و حرام می کند بر آنها
الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 ناپاکی ها را و فرومی برد از آنان بارگزارشان و بندهایی را که بود
عَلَيْهِمْ قَالِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا
 بر آنان پس کسانی که ایمان آوردند به او و بزرگ داشتند او را و یاری اش کردند و پیروی کردند
النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ از نوری که فروفرستاده شده است با او آنها خود رستگاران اند **قُلْ** بگو
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا ای مردم همانا من فرستاده الله ام به سوی شما همگی **الَّذِي** آن الله که
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ برای اوست فرمانروایی آسمان ها و زمین نیست الهی جز او زنده می کند و می میراند
فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ پس ایمان بیاورید به الله و فرستاده اش **النَّبِيِّ الْأَمْنَى** آن پیامبر درس ناخوانده ای که ایمان دارد **وَاللَّهُ** به الله
وَكَلِمَتِهِ و سخنان او **وَاتَّبِعُوهُ** و پیروی کنید از او **لَعَلَّكُمْ** باشد که شما **تَهْتَدُونَ** راه یابید
وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ و از قوم موسی گروهی اند که راه می نمایند به حق و بدان حق دادگری می کنند

وَقَطَعْنَهُمْ أَثْنَ عَشْرَةَ أَسْبَابًا أَمَّا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
و چنان ساختیم آنان را دوازده اختر را نوادگان گروه گروه و وحی کردیم به سوی موسی

إِذِ اسْتَسْقَنَهُ قَوْمُهُ أَنْ يَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
هنگامی که آب خواستند از او قومی که بزنی با عصایت سنگ را

فَأَنْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَجْمًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
آنکه بر جوشید از آن دوازده چشمه به راستی که دانست هر گروهی

مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاتِ
ابن خورشان را و سایبان ساختیم بر آنان و فرو فرستادیم بر آنها من آنرا

وَالسَّلَوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
و سلوی (بلند چین) را (و تشبیه) بخورید از پاکیزه های آنچه روزی دادیم به شما

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَإِذِ
و ستم نکردند به ما بلکه تنها بر خودشان ستم می کردند و از به یادآوری زمانی که

قِيلَ لَهُمْ اسْكُوا فِيهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
گفته شد به آنان جای گیرید در این آبادی و بخورید از مستحبات آن هر جا

شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرَ
که خواهید و بگویند (بارها) بخشایشی! و درآید از دروازه سجده کنان تا بیاوریم

لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَرِيذٌ الْمُحْسِنِينَ
برای شما گناهان تان را به زودی خواهیم افزود (اداش) نیکوکاران را

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
پس دگرگون کردند کسانی که ستم کردند (از آنان) سخن را به سخن دیگر غیر از آنچه گفته شد به آنان

فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِجْرًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
پس فرستادیم بر آنان عذایی از آسمان به (سزای) آنکه آنان

يَظْلِمُونَ وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
ستم می کردند و پرسیدیم از آنان درباره (مردم) آبادی که بود

حَاضِرَةً الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
کنار دریا چون تجاوز می کردند در روزا شنبه وقتی که می آمدند به سوی آنان

حِثَّتَانِهِمْ يَوْمَ سَكَنَتْهُمُ الشُّرَعَا وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ
مهلان شان در روز تنبیه شان آشکارا (بر آب) و روزی که تنبیه نمی گرفتند

لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ
نمی آمدند به سوی آنان این چنین می آزمودیم آنها را به (سزای) آنکه نافرمانی می کردند

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَا اِلَهَ اِلاَّ هُوَ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مَعْدِيهِمْ

وایه بدو می که گفت گروهی از انان چرا بید می نهید گروهی را که الله بید کند می بس یا عذاب کند انان

عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْدِرَةٌ اِلَيَّ رَبِّكَ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿١٧٢﴾

به عذاب شدیدی گفتند ن ما عذری باشد بدو دور گدس و باشد که انان پرهیزکاری کند

فَلَمَّا قَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ اَبْجَسًا اَلَّذِينَ يَهْتَفُونَ عَنِ السُّورِ

پس هنگامی که قسوس کردند آنچه بدو گفته شده بودند بدانان بختاب دادیم کسی را که بلومی نداشت از بدی

وَاحِدًا اَلَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٧٣﴾

و یکفریم کسی را که ستم کردند به عذاب سخت به ساری سکه بافرمالی می کردند

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

پس چون سرپیچی کردند از نرک آنچه نهاده شده بودند از انان گفتیم به انان بشوید پورینگانی رانده سگانی

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَسْفَنَ عَلَيْهِمْ اِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَن

و ای که ای که آگاه کرد برو تا و که هر سه بومی نگردد بر انان تا روز رسناجیر کسی را که

يَسُوءُهُمْ سَوْءَ الْعَذَابِ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُ

تجهم می کند به انان بدترین عذاب را همانا پروردگار تو

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٤﴾ وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَمْصَا مِنْهُمْ

پس افرودمان مهربان است و براننده کردیم انان را در زمین گروه گروه ابرخی از انان

الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَهُمْ بِالْاَسْنَتِ

شاستگانی اند و ابرخی از انان جز آن اند و آزمودیم انان را به بیکی ها

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٥﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ

و بدی ها باشد که انان باز گردند پس جایگزین کردند پس از انان خنسیلی اند

وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الَّذِي يُقُولُونَ سِعْفُرٌ لَنَا

که نه بر بردند کتاب انان می گیرند کالای نایبتر من جهان فروبر و می گویند به بدی امریده چو سبب بدی ما

وَإِنْ بَاتَيْنَا عَرَضَ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ اَلَّذِي يُؤْخَذُ عَلَيْهِمْ مِثْقُ الْكِتَابِ

و اگر بید می بس کالای نایبتری باشد ان می گیرند ان را ای گرفته شده است پس پیمان کتاب انان

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اَللّهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالْاُخْرَى

که نگویند بر الله جز حق و خوانده اند آنچه در کتاب و ساری انان

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْفِقُونَ اَفْلا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٦﴾ وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ

بهر است برای کسانی که پرهیزکاری می کنند پس ای پس خرد می ورزید و کسانی که چنگ می راند

بِالْكِتَابِ وَاَقَامُوا الصَّلَاةَ اِنَّا لَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٧﴾

به کتاب و برپای می دارند همانا ما بیه نمی گیم پادش اصلاح گران

وَإِذْ نَفَقْنَا الْخَلْلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

ویداد کیدار مکی که بالا درگاه لیسیم بر کوه را بر فرس کوهی که ن سایلی است و پند که همدان کوه فرو رفتی است بر من

حُدُوا مَا ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

محدید بگیرند آنچه را که دادیم به شما حد و جهد و یاد کنید بجه در ن است باشد که بعد پرهیز کاری کند

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ

ویداد کیدار مکی که گرفت بر و کاه بر و فریدن آدم بر یک های آنکه فریدن سر را و کوه کرد بر من

عَلَىٰ أَنفُسِهِمُ الَّتِي بَرَأْتُمْ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ

بر خود شن که ن لیسیم من کوهی گفت وی من کوهی را هم ناماد بگوید روز

الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا عَائِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ

رسانحیر که همدان ما بودیم و این می خبران ناماد بگوید حیران نیست که سرک و بریند

ءَابَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهَيِّجُنَا بِمَا فَعَلَ

پدر ما بر پیش و بودیم ما فرزندانی پس از آنان پس یا نمود می کی ما نه اسرای توجیه کردند

الْمُطْغِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

باطل کریس و بدین من روشن بوی می کنیم ناماد و باشد که حال بازگردد

وَأَقْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ فَاَسْلَخَ مِنْهَا

تبه و نحون بر آن خبر کس که داده بودیم به او سینه هابن و پس بیرون فز لزل شد

فَأَتَتْهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿١٧٤﴾ وَلَوْ شِئْنَا

لَنَكْنَهُنَّ ذُرِّيَّتَهُنَّ لَافْتَنَ الشَّيْطَانُ بَنِي آدَمَ إِذْ دَعَا إِلَىٰ زِينَةِ الدُّنْيَا وَكَذَّبَ بَيْنَهُمْ

لَرَفَقَتَهُ بِهَا وَلَنَكْنَهُنَّ أَهْلًا إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَسَلْنَاهُ

هر نه مدد و ابلا می بریم ن آن نام ولی او کرید نه سون رمی و پیروی کرد هوس خود پس جلس

كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكْهُ

ماند حال سگ است اگر ساری بر او ریل زدن بیرون آورد اگر و نگاری اس

يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ

ریل زدن بیرون آورد این حال گروهی است که دوع سردند آیات ما را پس بازگویی

الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٥﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ

این داستان ها را باشد که اس بدید بد است حال گروهی که

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٦﴾ مَن يَهْدِ

دروغ سردند آیات ما را و بر خویشان ستم می کردند مَن که ر راه نماید

اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدَىٰ وَمَن يُضِلِّ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٧﴾

پس لو راه یافته است و هر که را گمراه سازد پس آنان خود ریان کاران اند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

و آنکه کفر کردند بر من عذاب دردناک

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ

و نه دسی که پدید آوردیم برای دوزخ بسیاری از جنیان و انس برای ایشان قلوب

لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذانٌ لَا يَسْمَعُونَ

که برمی باندند و برای ایشان چشم هایی است که نمی بیند و برای ایشان گوش هایی است که نمی شنود

بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ بَلْ هُمْ أَصْلُ أُولَئِكَ هُمُ الْعَمَلُونَ ﴿۱۷۳﴾

و این ها مانند چهارپایان اند بلکه آن ها گمراه گردیدند و این ها خود می خورند

وَاللَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي

و خداوند نام های بسیار خوب است و او را بخوانید و بگذارید کسانی که کجروی می کنند

أَسْمِيهِمْ سَيَخْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۷۴﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً

نام های او را بخوانید که بگذرد و آنچه می کردند و از میان آفریدیم گروهی اند که

يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۷۵﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

و راه را هدایت می دهم با حق و با آن عدالت می ورزند و کسانی که دروغ می گویند آیات ما را

صَبَسْتُمْ دِرْجَهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۷۶﴾ وَأَمَّا لَهُمْ

به رویانی که از کجای می گزینیم به سوی عذاب که می دانند و اما برای آن ها

كَيْدٌ مَّتًى ﴿۱۷۷﴾ أُولَئِكَ يَنْفَكِرُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جَنَّةٍ

برافروخته می شود و آن ها باز می گردانند آنچه در همصاحبان آن ها کینه دهنده ای است

إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۷۸﴾ أُولَئِكَ يَنْظُرُوا فِي

و اگر نه مگر بیم دهنده ای آشکار و آن ها می بینند در فرمانروایی آسمان ها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَتَقَ

و زمین و آنچه آفریده است و خداوند هر چیزی را و اینکه شاید بزرگ کرده باشد

أَحْلَهُمْ قَبَآئِلَ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷۹﴾ مَن يُضِلِلِ اللَّهُ

چنانچه پس از آن حدیثی پس از آن حدیثی که او را گمراه سازد و کسی که خدا

هَادِيَ لَهُ وَيُدْرِكُهُمْ فِي ظُلُمَةٍ يُبْصِرُونَ ﴿۱۸۰﴾ يَسْتَلُونَكَ

راه را هدایت می دهم برای او و او را می رسد در تاریکی و می بینند و از تو استیلا می کنند

أَيَّانَ مَرَسْنَاهَا قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عَبْدُ رَبِّي لَا يَجْلِيهَا لَوْفُهَا إِلَّا هُوَ قُلْتُ

که کی باشد در این است؟ بگو چنین نیست که کسی آن را بیاموزد و آن را روشن کند و به هفتاد و یک نفر

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَعْنَةٌ يُسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ

در آسمان ها و زمین و در آن ها نمی آید و شما را استیلا می کنند گویا تو بزرگ

عَبَّأَ قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عَبْدُ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۱﴾

از آن بگو چنین نیست که خداوند آن را بیاموزد و اکثر مردم نمی دانند

إِنَّ وَلِيَیَ اللَّهِ الَّذِی سَرَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ الصَّالِحِیْنَ ﴿۱۳۷﴾

همانا کارساز من الله است آن که فرو فرستاد این کتاب را و او کز ساری می کند شایستگان را

وَالَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِهِ لَا یَسْتَجِیْبُوْنَ نَصْرَکُمْ وَلَا

و کسانی که می خوانید رسا من جز تو یون ندارد ناری صاندان را و نه

أَنْفُسَهُمْ یَصْرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰی لَا یَسْمَعُوا

خودشان را ناری می کند و اگر بخواهید آنان را به سوی هدایت نمی شنود

وَتَرٰهُمْ یَطْرُوْنَ إِلَیْکَ وَهُمْ لَا یُبْصِرُوْنَ ﴿۱۳۹﴾ حٰدِ الْعَوْرَ وَامْرِ

و من سی نه که می نگرند به سوی تو درحالی که آن من بیند نه در پس گیر گدست و فرملی

بِالْعَرَفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْفٰحِشِیْنَ ﴿۱۴۰﴾ وَإِنَّمَا یَنْزَغُنَکَ مِنْ

به کار بسند و روی نگرانی از نادانان و اگر برانگیراند تو را از جانب

الشَّیْطٰنِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۴۱﴾

سبب و سوسه ای پس پناه خوی به خدا او بسی شنوی داناست

الَّذِیْنَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَیْفٌ مِّنَ الشَّیْطٰنِ تَذَكَّرُوا

کسانی که پرویز نگری کردند چون مرسد به آن وسوسه ای از بطلان یلا می کند الله

فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۱۴۲﴾ وَإِخْوَانُهُمْ یُحَدِّثُهُمْ فِی الْغٰیِ ثُمَّ

پس ناگاهان آن بسان اند و برادران سان می کنند به در گمراهی سپس

لَا یُقْصِرُونَ ﴿۱۴۳﴾ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآیٰتٍ قَالُوا لَوْلَا آجِبَتِیْهَآ

هیچ کونانی نمی کند و چون نیاموی برای من یه ای را می گوید چرا خود برنگردی

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا یُوحٰی إِلَیَّ مِنْ رَبِّیْ هٰذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّکُمْ

نگر در من به که پیروی می کنم چه که وحی می رسد به من این آیتل پس هائی از جنب پیوست

وَهٰذِیْ وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ ﴿۱۴۴﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْءَانُ

و هدایت و رحمتی است برای گروهی که ایمان آوردند و چون خوانده شود قرآن

فَاسْتَمِیْعُوا لَهُ وَأَطِیْعُوا أَمْرَهُ تَرْحَمُونَ ﴿۱۴۵﴾ وَأَذْکُرْ

پس گوش فر دهید به آن و خاموش بماند باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید و یاد کن پیوست

فِی نَفْسِکَ تَضَرَّعًا وَخِیْفَةً وَذُنُورَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ

در ذات نه داری و بیم و بوی آوای بلند از گفتار در نامند

وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغٰفِلِیْنَ ﴿۱۴۶﴾ إِنَّ الَّذِیْنَ عِنْدَ رَبِّکَ

و سانگاه و ماس غافلان همان کسانی که بود در کار هدایت

لَا یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَیَسْجُدُونَ لَهُ ۖ

نکم نمی و نه از پرستش او و نه ناکی نلا می کنند و سجد می کنند

یَسْجُدُونَ ﴿۱۴۷﴾ وَلَهُ یَسْجُدُونَ ۖ

و تنها برای او سجد می کنند

۷۵

سُورَةُ الْاٰحْقَافِ

۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله ماهر گستر مهربان

يَسْتَلْزِمُونَكَ عَنِ الْاَنْعَالِ قُلِ الْاَنْعَالُ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ فَاَتَقْوُوا اللَّهَ
 می پرسند از تو درباره عبا بم بگو عبا بم و رسول است پس بپروا کنید ب خدا

وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
 و صلاح کنید آنچه میان خودی است و فرمانبرداری کنید ب خدا و رسول اگر

مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
 مؤمنان ﴿۱﴾ حرا این بسا که مؤمنان کامل آنان اند که چون یاد کرده شود الله سرسبز

قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ
 دل های ایشان و چون خوانده شود بر ایشان آیات او بعد بد بر ایمانشان و بر یقین

يَسْتَوَكِّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
 بپوشش می کنند ﴿۲﴾ آنان که برپا می دارند نماز را و از آنچه روزی دهیم ایستاد

يُسْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَتٌ
 ایستاد می کنند ﴿۳﴾ آنان همانان هستند به راستی برای ایشان درجاتی است در

رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
 پروردگارشان و آمرزش و روزی ارزجمندی ﴿۴﴾ چنان که بیرون آورد تو را از

مِنْ بَيْنِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاظِمُونَ ﴿٥﴾
 از خانه ات به بدید درستی و همانان گروهی از مؤمنان دلاخوشود بودند

يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَاتِمًا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
 می کشند تو را در سخن حق پس از آنکه روشن شد گویی که رانده می شوند به سوی مرگ

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَدْعُوا أَهْلَ الْاٰثِمِينَ أَنَّهُمْ
 در حالی که پیش می نگرند ﴿۶﴾ و یاد کنید وقتی را که وعده می دادیم شما الله بکنی بپروا کرده که آن

لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنْ عَرِذَاتِ الشُّوْكَاءِ تَكُونُوا لَكُمْ
 برای شما خواهد بود و دوست می دارید که کاروانان بدون نیرو و صلاح باشند

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكَافِرِينَ
 و می خواهد الله تا غلبه سازد حق را بیک کلمه و ببرد کافران را

لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيَبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُحَرِّمُونَ ﴿٧﴾
 تا غلبه سازد حق را و بپاشد باطل را و اگر چه دلاخوشود شوند

حزب ۱۸

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ

ایدا کنیدا لکله که فریاد خواهی می کردید **یورو کار تو** پس پذیرفت ادعای شما را که من برای کشتن شما به هر روزی

مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْسَفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ

از فرشتگان که از پی یکدیگر در آیند و قرار نداد آن [ممد] را **الله** مگر مرزده ای [برای شما]

وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

و تا آرام گیرد به آن دل هایتان و نیست پیروزی مگر از نزد **الله** هر آینه **الله**

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ

پیروز است سنجیده کار است **الله** ایدا کنیدا لکله که فراروشاند بر شما خوابی سبک را به جهت آیمنی از نزد خود و فرود می آورد

عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْزَ

بر شما از آسمان آب را تا پاک کند شما را با آن و ببرد از شما پلیدی

الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ﴿١١﴾

شیطان را و تا استواری دهد بر دل های شما و استوار کند به آن گام های شما را **الله**

إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا

ایدا کنیدا لکله که وحی می فرستد **یورو کار تو** به سوی فرشتگان که همگیان با شمایم پس استوار بنهید کسانی را که ایمان آورده اند

سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ

زود که آنکس در دل های آنان که کفر ورزیدند ترس را پس بزنید **الله**

الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ

گردن ها و بزنید از آنها هر سر انگشتی را آن به سبب این است که

شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ

مخالفت کردند با **الله** و پیامبرش و هر که مخالفت کند با **الله** و پیامبرش پس هر آینه **الله**

شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَ بِمَا كَفَرُوا وَكَانُوا

سخت کفر است این را پس بچشید و عذاب که هر آینه برای کافران است

عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ

عذاب آتش ای کسانی که ایمان آورده اند چون رو بپروای شوید با آنان که

كَفَرُوا رَحَقًا ﴿١٥﴾ فَلَا تُولُوهُمْ الْوُدَّ وَلَا تَقُولُوا

کفر ورزیدند در حق که نه بود اند از محبت جنگا پس مگردید به سوی ایشان پشت ها را و هر که بگردید به آنان آن روز

دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَكَءَ

پشت خود را مگر آنکه کناره جوینده باشد برای کلزازی [بجنگ] یا موضع گیرنده به سوی گروهی دیگر باشد پس بی گمان با خود آورده

يَغْضَبُ مِنْ اللَّهِ وَمَا وَدَّ جَهَنَّمَ وَيَتُكَّرُ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾

از **الله** و جای او جهنم است و بد جای باز گشتی است **الله**

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ

و یاد کنید آنگاه را که شما اندک بودید ناتوان شمرده می شدید در زمین می ترسیدید

أَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ فِتَاوَنَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِبِصْرِهِمْ وَرَزَقَكُمْ

از آنکه برایتان شمارا مردمان پس جای تلاشمارا و قوی کرد شمارا به یاری دادن خود و روزی داد شمارا

مِنْ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ بَيَّاتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از چیزهای پاکیزه باشد که شما سپاس گزارید ﴿۲۶﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَقْلُمُونَ

خیانت مکنید به الله و رسول و خیانت مکنید به امانت های یکدیگر درحالی که شما می دانید

﴿٢٧﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنْ اللَّهَ

و بدانید که هر آینه مال های شما و فرزندان شما [مایه آزموند و اینک الله است

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ بَيَّاتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنَقَّوْا

که نزد او مزدی بزرگ است ﴿۲۸﴾ ای کسانی که ایمان آورده اید اگر بیوا کنید از

اللَّهُ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ

الله قرار می دهد برای شما فرقان را [بوسیله شفقت حق را بطلان و میزداید از شما گناهان شمارا و می آمرزد

لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَتَكْرَّمُ بِكَ الَّذِينَ

شمارا و الله دارای بخشش بزرگ است ﴿۲۹﴾ و آنکس آنگاه که تیرنگ زدند به تو آنان که

كَفَرُوا يُنْفِتُونَكَ أَوْ يَقْتُلُونَكَ أَوْ يُخْرِجُونَكَ وَيَتَكَرَّرُونَ وَيَتَكْرَرُونَ

کفر ورزینند تا جسی کنند تو را یا بکشند تو را یا بیرون کنند تو را [و مکرر و ایشان تیرنگ می زنند و چاره می نمود

اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمُنْكَرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا نُتِلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

الله [و اینک الله و الله بهترین چاره سازان است ﴿۳۰﴾ و چون خوانده شود بر آنان آیات ما

قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا

گویند به درستی که شنیدیم اگر بخواهیم ما هم بگوییم مانند این قرآن را نیست این مکر

أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ

افسانه های پیشینیان ﴿۳۱﴾ و آنگاه که گفتند بار الهی اگر هست این

هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ

[قرآن] حق از نزد تو پس بباران بر ما سگهایی را از آسمان

أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كُنَّا لِنُعَذِّبَهُمْ

یا بیاوریم عذابی دردناک را ﴿۳۲﴾ و بر آن نیست که عذاب کند آنان را

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كُنَّا لِنُعَذِّبَهُمْ اللَّهُ عَذَابُ كُنْتُمْ إِيَّاهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾

درحالی که تا تو میشتی و بر آن نیست الله عذاب کننده ایشان باشد درحالی که ایشان آمرزش خواهند ﴿۳۳﴾

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
 وجه شده است آنها را که عذاب نکند ایشان را **اللَّهُ** حال آنکه آنان باز می دارند (مردمان را) از مسجد
 الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاءَهُمْ فَمَا كَانُوا
 الحرام در حالی که نیستند آنها متولیان امر آن نیست مژولر تولیت آن (مسجد) حرام مگر
 وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
 ولیکن بیشترشان نمی دانند و نبود نمازشان
 عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَصْدِيدَةٌ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
 نزد خانه کعبه مگر سوت کشیدن و کف زدن پس بچشید ای کفار عذاب را
 بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ
 به سبب کفری که می ورزیدند **﴿۳۲﴾** هر آنکه آنان که کفر ورزیدند هزینه می کنند
 أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ
 اموال خود را تا باز دارند مرتدین را از راه **اللَّهُ** پس به روی هزینه کنند (اموال را) سپس باقی آن هزینه کردن
 عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
 بر آنان مایه الفسوس پس مغلوب می شوند و آنانکه کفر ورزیدند به سوی دوزخ
 يُخْتَرُونَ ﴿۳۳﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ
 گرد آورده می شوند تا جدا سازد **﴿۳۳﴾** تا جدا سازد **اللَّهُ** ناپاک را از پاک و بنهد
 الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبُ فَيَجْعَلُهُ
 ناپاک را برخی اش را بر برخی دیگر پس انباشته سازد همه را یک جا پس بنهدش
 فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۳۴﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 در دوزخ همان آنان همان زیان کاران اند به آنان که
 كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
 کفر شدند اگر باز ایستند آمرزیده می شود برای شان آنچه گذشته است و اگر برگردند
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿۳۵﴾ وَقِيلُوا لَهُمْ حَقُّ
 پس هر آنچه گذشته است روش پیشین (یعنی بر قلل همان کفر که پیشین گذشت) و کارزار کنید با ایشان تا آنکه
 لَا تَكُونُ فِتْنَةً وَيَكُونا الدِّينُ كُلُّهُ **﴿۳۵﴾** و قُلْ لِلَّهِ فَإِنْ
 نباشد هیچ آشوبی (یعنی غلبه کفر) و باشد دین همه اش برای **﴿۳۵﴾** پس اگر
 أَنْتَهُوا فَإِنْ **﴿۳۶﴾** بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَإِنْ تَوَلَّوْا
 باز ایستند پس هر آنچه **﴿۳۶﴾** به آنچه می کنند بیناست اگر روی برگردانند
 فَأَعْلَمُوا أَنَّ **﴿۳۷﴾** مَوْلَانَكُمْ يَغْزِيكُمْ مَوْلَىٰ وَيَغْزِي **﴿۳۷﴾** النَّصِيرُ
 پس بدانند که هر آنچه **﴿۳۷﴾** سرپرست شماست نیکو سرپرست و نیکو یابوری است **﴿۳۷﴾**